

Dosarul nr. 2ra-881/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central – V. Holban
Instanța de apel: CA Chișinău – A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Maxim Cucuș, reprezentat de către avocatul Dorian Pîcălău, Oleg Cucuș și Lilia Cucuș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Oleg Cucuș, Lilia Cucuș împotriva Iuliei Mirovscaia, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția drepturilor Copilului sectorului Botanica, municipiul Chișinău cu privire la înlăturarea obstacolelor la întrevvedere cu copiii minori,

împotriva deciziei din data de 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Iulia Mirovscaia, s-a casat hotărârea din data de 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central cu emiterea unei noi hotărâri,

constată:

La 25 iulie 2017 Oleg Cucuș și Lilia Cucuș, reprezentați de avocatul Dorian Pîcălău, s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Iuliei Mirovscaia, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău, prin care au solicitat înlăturarea obstacolelor în ceea ce privește respectarea graficului de întrevederi cu copiii minori xxxxx, născută la data de xxxxx și xxxxx, născută la data de xxxxx, stabilit prin decizia Direcției pentru Protecția drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău nr. 30/8 din data de 21 iunie 2017.

În motivarea acțiunii reclamanții au menționat că prin decizia Direcției pentru Protecția drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău nr. 30/8 din data de 21 iunie 2017 s-a recomandat și s-a propus graficul de întrevederi a copiilor minori xxxxx, născută la data de xxxxx și xxxxx, născută la data de xxxxx, cu tata Maxim Cucuș și familia paternă extinsă bunei Oleg Cucuș și Lilia Cucuș.

Recurenții au indicat că la 09 iulie 2017 și respectiv la 12 iulie 2017, respectând graficul stabilit prin decizia nr. 30/8 din data de 21 iunie 2017 s-au deplasat pentru a

se vedea cu nepoatele xxxxx și xxxxx, însă mama acestora Iulia Mirovscaia a refuzat categoric și în mod repetat a permite copiilor să se întâlnească cu aceștia.

În opinia reclamantilor aceștia se consideră îndreptățiți de a se adresa cu prezenta acțiune, ori Iulia Mirovscaia refuză de a respecta graficul stabilit prin decizia nr. 30/8 din data de 21 iunie 2017 și de a permite tatălui și bunicilor pe linie paternă de a se întâlni cu copiii minori xxxxx și xxxxx.

Prin hotărârea din data de 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Oleg Cucuș și Lilia Cucuș, s-a obligat Iulia Mirovscaia să nu creeze obstacole lui Oleg Cucuș și Liliei Cucuș pentru întrevederea cu copiii minori xxxxx și xxxxxx, în rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă. (f.d. 158, 218-219, vol.I)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că graficul de întrevedere a copiilor xxxxx și xxxxx cu familia extinsă pe linie paternă a fost stabilit printr-un act administrativ, care produce efecte și anume decizia Direcției pentru Protecția drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău nr. 30/8 din data de 21 iunie 2017, care nu a fost contestată, deci acesta urmează a fi respectat de persoanele interesate.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei instanța de fond nu a constatat careva circumstanțe, care ar demonstra faptul că comunicarea copiilor minori cu tatăl și bunei pe linie paternă ar prejudicia interesele acestora, atât din punct de vedere al stării fizice cât și a celei psihice.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 13 noiembrie 2018 a admis apelul declarat de către Iulia Mirovscaia, a casat hotărârea din data de 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Oleg Cucuș și Lilia Cucuș. (f.d. 38, 39-52, vol.II)

Instanța de apel a reținut că prin raportul de expertiză psihologică a copiilor minori xxxxx și xxxxx din data de 14 februarie 2018 s-a recomandat în scopul respectării drepturilor minorelor de a nu fi supuse situațiilor psihotraumatizante, prin obligarea la întrevederi cu persoane dezagreabile lor, iar întrevederile copiilor minori cu tata, bunei, unchiul pe linie paternă sunt absolut imposibile fără afectarea lor emoțională.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că suportul probator administrat la materialele dosarului demonstrează existența pericolului pentru dezvoltarea spirituală a copiilor minori xxxxx și xxxxx în timpul aflării acestora la bunei pe linie paternă Oleg Cucuș și Lilia Cucuș, iar mama Iulia Mirovscaia pe parcursul anului 2017 a întreprins nenumărate măsuri de protecție a copiilor minori din partea tatălui și a bunicilor pe linie paternă.

Împotriva deciziei instanței de apel, prin intermediul oficiului poștal, la data de 09 martie 2019 a declarat recurs Maxim Cucuș, reprezentat de către avocatul Dorian Pîcălău, Oleg Cucuș și Lilia Cucuș, prin care au solicitat recunoașterea recursului ca fiind depus în termen, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu

menținerea hotărârii instanței de fond, iar în cazul imposibilității, în scopul înlăturării încălcărilor de ordin procedural, remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 57-62, vol.II)

În motivarea recursului recurenții au indicat că decizia instanței de apel urmează a fi anulată, ori nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată. La caz, s-a stabilit că decizia Direcției pentru Protecția drepturilor Copilului sect. Botanica, mun. Chișinău nr. 30/8 din data de 21 iunie 2017 este un act administrativ și care trebuie să fie respectat de către persoanele interesate, inclusiv de Iulia Mirovscaia.

Au mai relatat că instanța de apel, acceptând ca probă raportul de expertiză extrajudiciară, a produs o eroare judiciară și a îngrădit dreptul recurenților la apărare, prin faptul îngrădirii dreptului de participare la efectuarea expertizei și la desemnarea expertului.

La 03 mai 2019 Iulia Mirovscaia a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil pe motiv că este depus tardiv. (f.d. 69-72, vol.II)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 13 noiembrie 2018, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 28 decembrie 2018, a expedit-o participanților la proces la data de 19 ianuarie 2019. (f.d.53, vol.II)

Potrivit copiei plicului anexat la recurs, rezultă că avocatul recurenților a recepționat decizia contestată la data de 12 februarie 2019. (f.d. 64, vol.II)

Prin urmare completul Colegiului nu poate reține argumentul intimatei Iulia Mirovscaia precum că recursul a fost depus tardiv, ori termenul de 2 luni începe a curge de la data comunicării deciziei integrale, la caz din data de 12 februarie 2019.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Maxim Cucuș, reprezentat de către avocatul Dorian Pîcălău, Oleg Cucuș și Lilia Cucuș la data de 09 martie 2019, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Maxim Cucuș, reprezentat de către avocatul Dorian Pîcălău, Oleg Cucuș și Lilia Cucuș este inadmisibil.

Cu referire la recursul declarat de către Maxim Cucuș, reprezentat de către avocatul Dorian Pîcălău, completul Colegiului îl consideră inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 433, lit. c) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Conform art. 430, lit. a) al Codului de procedură civilă, sunt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces.

Prin prisma art. 59, alin. (1) al Codului de procedură civilă rezultă că parte în proces reclamant sau pârât poate fi orice persoană fizică la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

La caz, în cererea de chemare în judecată sunt indicați cu calitate de reclamanți doar Oleg Cucuș și Lilia Cucuș, reprezentați în baza mandatului de către avocatul Dorian Păcălău, Maxim Cucuș nefiind parte sau participant la proces. În materialele dosarului lipsește vreo încheiere de atragere a acestuia în proces, dar și vreo cerere din partea lui Maxim Cucuș de a interveni în proces fie cu pretenții proprii, fie în calitate de intervenient accesoriu.

În circumstanțele descrise este cert că Maxim Cucuș reprezentat de avocatul Dorian Păcălău nu este în drept să declare recurs împotriva deciziei din data de 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Oleg Cucuș și Lilia Cucuș împotriva Iuliei Mirovscaia.

Cu referire la recursul declarat de către Oleg Cucuș și Lilia Cucuș și în urma verificării motivelor de casare, invocate în recurs completul Colegiului atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Oleg Cucuș și Lilia Cucuș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Oleg Cucuș și Lilia Cucuș inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a) și lit. c) 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Maxim Cucuș, reprezentat de către avocatul Dorian Pîcălău, Oleg Cucuș și Lilia Cucuș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas